

VERSLAG uit CHINA

Hallo luitjes op het ROC,

Vanmorgen op de hotelkamer dacht ik (Gerard), laat ik de collega's in Eindhoven maar eens wat laten weten over de ervaringen van de afgelopen weken in China.

Voor jullie is het deze week de laatste schoolweek met nog vele activiteiten. Voor ons (Raymond en Gerard) zijn er nog twee werkweken te gaan, voordat we weer terug naar Nederland komen.

Ons vertrek op zaterdag 24 juni startte niet direct voortvarend. Op de A67 werd ik vanaf Eersel direct geconfronteerd met een file. Het duurde 45 minuten voordat we bij knooppunt "de Hogt" waren. Gelukkig schoot het daarna aardig op, dus toch nog ruim op tijd bij Schiphol. Na het inchecken nog even de tijd voor een broodje en een kop koffie. Vervolgens door de douane. Bij de douane volgde een heel ritueel van scans. (laptop uit de tas, alle gebruikelijke spullen in het bakje om gescand te worden. Zelfs de riem moest uit de broek. Door de scanner, deze begon meteen te piepen. Terug; ik moest ook de schoenen uit doen. Toen alles OK was, alles weer aan- en ingepakt, naar de Gate van China Southern Airlines voor vertrek. Voor het instappen opnieuw paspoort- en visum controle en opnieuw een scan. Eindelijk in het vliegtuig (vol met chinezen) Na ruim 10 uur vliegen, landen we in Peking. Opnieuw ingecheckt bij China Eastern Airlines en door de douane. Opnieuw een scan van handbagage en lichaam. Na ongeveer 2 uur vliegen geland in Hefei. Na even wachten was onze chauffeur, Mr. Jing, aanwezig om ons per auto naar Huainan te brengen.

Meteen kennisgemaakt met het chaotische verkeer in China. Op de tolgeweg viel het nog mee, maar in Huainan aangekomen scheurde de chauffeur rakelings langs auto's, fietsers brommertjes en voetgangers. Zeer regelmatig toeterend, maar dat doet iedereen daar. Het verkeer lijkt niet gestructureerd. Rechts inhalen, links inhalen en maar toeteren. Fietsers, voetgangers, bromfietsers hebben kennelijk weinig rechten en de autorijders hebben er ook geen respect voor. Kortom één grote chaos.

Er wordt overal volop gebouwd, tussen de oude, maar vooral slecht onderhouden gebouwen. Het is een grote "gribus". Een ervaring om te zien, de janboel van gebouwen. Veel woonblokken, waar duizenden mensen op een klein oppervlak wonen. Daar tussendoor worden woonblokken afgebroken en nieuwe woonblokken worden gebouwd.

Ook de wegen worden overal gesloopt en worden weer vernieuwd.

De ontvangst door de mensen van het ICVC (de school) was hartelijk. De "president" (Mr. Yao), en de "vicepresident" (Mr. Wang) begroetten ons op de avond van aankomst in een restaurant voor een welkomstdiner. Daar meteen kennisgemaakt met het Chinese "eetritueel", waarbij de gasten plaatsnemen aan een grote ronde tafel. Op de tafel staat een grote glazen schijf, die kan draaien. Hierop worden de vele gerechten gezet en regelmatig verdraaid, zodat iedereen van het gewenste gerecht kan afpakken met de eetstokjes (toch even wennen). Het welkomstdiner ging vergezeld van veel rijstwijn. Opvallend is, dat iedereen meerdere keren wil proosten met de gasten en als het glas "bijna" leeg is, moet het na het proosten in een keer leeggedronken worden. Wat later op de avond wordt de "sterke" rijstwijn gewisseld met bier. Na het diner, terug naar het hotel en vermoeit het bed in.

Op maandagmorgen weer op tijd uit bed en na de persoonlijke verzorging kennisgemaakt met het Chinese ontbijt. Er viel te kiezen uit zeer vele, warme, Chinese gerechten, waarvan sommige "à la minute" voor je klaargemaakt worden. Maar je kunt ook kiezen voor gewoon een paar sneetjes brood met jam, of voor een fruitontbijt.

Op naar de school. De werkplek voor het EVD project op het ICVC is goed uitgerust en gelukkig voorzien van airco. In de eerste twee weken van ons verblijf is de temperatuur hier

meestal 35 graden geweest. (Dus niet alleen in Nederland is het warm). Samen met Raymond een rondje over de campus gemaakt. De studenten verblijven hier op de campus, net als vele docenten. De studentenverblijven zijn zeer sober. Een erg kleine kamer, waarop dan 6 bedden staan, een bureautje en enkele kastjes. Daar moet men het mee doen. Al op de dinsdag van de eerste week van ons verblijf waren alle examens afgelopen en vertrokken alle studenten weg van de campus, naar hun woonplaatsen elders. Daarmee werd het op de school wel meteen erg rustig.

Elke werkdag gebruiken we de lunch op de school. Wanneer er belangrijke gasten op school aanwezig zijn, worden de “Hollanders” ook uitgenodigd om aan te sluiten bij het gezelschap aan de ronde tafel. Met de bijbehorende “toast” taferelen van dien. Dit is ons in de eerste week toch een aantal keren overkomen.

Omdat er in t begin van de eerste week van ons verblijf nog examens aan de gang waren, hebben we van de gelegenheid gebruik gemaakt om een keer een examen Engels te bezoeken, waar onze tolk, Emily, moest surveilleren. Tijdens de examens wordt er een apparaatje ingeschakeld, dat alle GSM-signalen blokkeert. Dus tijdens het examen kan er geen enkel mobieltje afgaan.

Later in de week hebben we ook een kijkje genomen in het lokaal, waar door 12 docenten het examen Engels werd nagekeken.

Uiteraard hebben we op de eerste werkdag ook een kijkje genomen in de CNC-werkplaatsen van de school. Er staan vele CNC machines. We krijgen echter de indruk, dat ze niet al te intensief gebruikt zijn.

De werkzaamheden op de school hebben we voortvarend voortgezet. Allereerst hebben we ons geconcentreerd op de theorielessen in het Engels, zodat deze vervolgens vertaald kunnen worden in het chinees. Vervolgens is er hard gewerkt aan de bijbehorende opdrachten en uitwerkingen.

Tussendoor wordt Raymond regelmatig geconfronteerd met allerlei “regelarij”. Voor vele zaken, die geregeld moeten worden, wordt hij vanuit Nederland als aanspreekpunt gebruikt. Zelfs voor dingen, die niet direct met ons project te maken hebben.

In de afhandeling van afspraken loopt ook alles niet zo vlot, zoals gewenst zou zijn. Zo bleek, dat de noodzakelijke bestellingen van gereedschappen, nog steeds niet gedaan waren. Pas afgelopen week is vanuit Nederland het verzoek gekomen om vanuit de school hier de bestellingen te doen, maar of de goederen inmiddels besteld zijn is nog volkomen onduidelijk. Het is ook moeilijk gebleken, om aan concrete besturingsinformatie over de verschillende besturingen in de werkplaatsen te komen. Op de vraag om, voor zowel draaien als frezen een concreet programma van de betreffende machines aangeleverd te krijgen, werd een afdruk (waarschijnlijk uit een boek) afgegeven. Dus nog steeds grote onduidelijkheid. Om verder te komen, hebben we een afspraak gemaakt in de werkplaats en zijn daar vol goede moed met een eigen Fanuc-programma gaan testen. Met de hulp van aanvankelijk 3 leerlingen werd het programma op de twee verschillende besturingen, die daar aanwezig zijn, ingegeven en gesimuleerd. Zoals verwacht, was dit programma niet geprogrammeerd, zoals zij gewend zijn en moest er e.e.a. aangepast worden. Inmiddels was de groep CNC-leerlingen al opgelopen tot een stuk of 8 jongens en meisjes, die onze gewenste wijzigingen doorvoerden. (Na afloop wilden de dames ook nog op de foto met die grote grijze Europeaan). Uiteindelijk bleven er verschillende vragen over. Om meer duidelijkheid te krijgen hebben we aan de praktijkdocent gevraagd om de programmeer-manuals van de machines aan te leveren. Hierop kregen we een aantal PDF-bestanden met originele Fanuc manuals, maar ook na bestudering hiervan bleef een deel van de programmeer-onduidelijkheid bestaan. Ook is aan de praktijkdocent de opdracht gegeven om een stap-voor-stap bedieningshandleiding te maken voor de CNC-machines, naar ROC-voorbeeld.

In de komende dagen zal overleg volgen met de werkplaatsdocent om te trachten echt helderheid te krijgen in de mogelijkheden van de besturingen, die in gebruik zijn. Het aangepaste CNC-programma zal opnieuw getest moeten worden.

Voor de laatste week van ons verblijf in Huainan staan een aantal trainingen op het programma, o.a. voor de Style besturing. Hoe e.e.a. vorm gegeven gaat worden is nog niet helemaal duidelijk.

Aan het einde van de lange werkdagen (om ca. 18.00 uur) worden we door chauffeur (Mr. Jing) en tolk Emily naar een restaurant van onze keuze gebracht voor de avondmaaltijd.

Het zal duidelijk zijn, dat we op deze manier al in verschillende Chinese restaurants gegeten hebben, maar ook wel eens bij de Mac Donalds of de Chinese versie daarvan.

Na het avondeten, meestal meteen weer terug naar het hotel, soms eerst nog even een supermarkt binnen. Nog even mailtjes verwerken, de contacten met thuis onderhouden, of een voetbalwedstrijd kijken met chinees commentaar. En op tijd weer slapen, want de dag erna wacht ons weer een nieuwe werkdag.

Tijd voor ontspanning is er nog nauwelijks geweest. Een keer zijn we na het avondeten naar een salon gegaan voor een voetmassage. Met zijn vieren kregen we niet alleen een voetmassage maar ook een massage van armen, benen en rug. De massage eindigde met een bewerking met een zak met warme stenen over de rug en in de nek.

Op zondag 4 juli hebben we het plaatsje Shouchun bezocht. Dit is een ommuurde stad, gebouwd als een vesting. De muur heeft tegenwoordig alleen nog een functie voor het tegenhouden van het water bij een overstroming. Dan worden alle poorten gesloten met grote betonnen deuren. Het nog intacte drainage systeem uit het jaar 400 zorgt er dan voor dat de stad binnen de muren droog blijft, terwijl het rondom de stadsmuren dan wel 2 meter hoog kan staan. Na een bezoek aan drie van de vier toegangspoorten hebben we een bezoek gebracht aan een oude vervallen verblijf van een hoog geplaatste persoon in de geschiedenis van de stad. 's Middags hebben we nog het lokale museum bezocht. Verschillende Chinese dynastieën die deze stad als hoofdstad hadden en de bijbehorende langdurige oorlogen, hebben in en om de stad aardig wat archeologisch materiaal achter gelaten.

Dat was ons enige vrije dagje tot nu toe.

Allemaal een fijne vakantie toegewenst.

De groeten uit China van:

Gerard Antonis

杰勒德 安东尼斯

Raymond Adriaans

雷蒙德 阿德里安斯